

РЕШЕНИЕ

№ 1017

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11668** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на М. М. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 17 чрез адв. М. Т. срещу решение от № 4906/30.10.2023 г. по нахд. № 5301/2023 год., НК, 8- ми състав на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-002605/23.02.2023 г., издадено от Началник сектор ОПП на СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП са му наложени наказания: "глоба" в размер на 500 лева и „лишаване от правоуправление“ за срок от шест месеца.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че първоинстанционният съд не е преценил обективно събраните по делото доказателства, а мотивите, изложени в съдебния акт са бланкетни. Сочи, че като не е допуснал исканите от касатора доказателства е извършил съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Моли съда да отмени обжалваното решение. Претендира разноски.

Касаторът- в о.с.з., редовно призван, не се явява, представлява се от адв. Т., която поддържа изложеното в касационната жалба.

Ответникът- началник сектор ОПП на СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София- град, X – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения:

На база събраните в хода на съдебното производство доказателства, Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: на 15.02.2023 г. около 00:11 ч. касаторът М. М. Д. управлявал моторно превозно средство БМВ М 340 И й Д. с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На водача била извършена проверка от полицейски екип срещу [улица]. На място била установена самоличността на водача и същият бил тестван с техническо средство „Алкотестдрегер“ за наличие на алкохол в кръвта като резултатът бил положителен, а именно 0,53 промила. Били съставени талон за медицинско изследване и АУАН. Актът бил връчен на касатора. Водачът на превозното средство дал кръв за изследване като резултатът опт същото показал наличие на 0, 53 промила алкохол в кръвта. Възприетите в АУАН фактически констатации били отразени в НП № 23-4332-002605/23.02.2023 г., издадено от Началник сектор ОПП на СДВР. С издаденото НП за нарушение на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП са наложени на М. М. Д. наказания "глоба" в размер на 500 лева и „лишаване от правоуправление“ за срок от шест месеца.

Наказателното постановление е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 29.08.2016 г. По делото са представени писмени доказателства за компетентността на издалия НП административен орган – Заповед 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Първоинстанционният съд е приел, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното

административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящият касационен състав не споделя така установената от районния съд фактическа обстановка като намира за неправилни правните изводи, базирани на така приетите за установени факти.

Правилно районният съд е приел, че в хода на административно наказателното производство по издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, обуславящи отмяната му. Административно наказателното производство срещу нарушителя е започнало, протекло и приключило в съответствие с процесуалните изисквания. Актът е съставен от компетентен актосъставител, при спазване на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, препис от него е надлежно връчен, охранено е правото по чл. 44 ОТ ЗАНН. Административно наказващият орган надлежно е упражнил материалната си компетентност, при съставяне на постановлението са спазени изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Същевременно обаче първоинстанционният съд не е изпълнил законовото си задължение пълно и всестранно да изследва фактите и доказателствата по делото като в крайна сметка е обосновал правен извод, почиващ на бланкетни мотиви. Същият не е обсъдил наведените от жалбоподателя възражения и не е положил дължимата грижа при изясняване на обективната фактическа обстановка в съответствие със задължението си по чл. 107, ал. 2 НПК служебно да събере необходимите доказателства. Това означава, че фактическата обстановка, въз основа на която районният съд е формирал изводите си, не е установена по безспорен начин.

Обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила - отменително основание по чл. 348, т. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Видно от представените по делото писмени доказателства касаторът още във възражението си срещу издадения АУАН е навел доводи, касаещи несъставомерност на вмененото му деяние поради употребени от него непосредствено преди проверката с техническо средство „Алкотестдрегер“ лекарства. В последствие, твърдения в тази посока са изложени и в жалбата срещу НП до първоинстанционния съд като са приложени и доказателства за изписани от лекар с медицинска бележка медикаменти. В хода на съдебното следствие, в провешите се по делото открити съдебни заседания съдът е изслушал свидетелските показания, но не е допуснал събирането на други доказателства като е приел, че направените от страна на жалбоподателя доказателствени искания не се явяват необходими за изясняване фактите, касаещи предмета на производството.

Действително, направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за повторна химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол в кръвта е неотнормо в конкретния случай, поради факта, че съобразно чл. 19 Наредба № 1 от

19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) след химическото изследване пробите кръв се съхраняват в химическите лаборатории до 3 месеца, а към момента на отправяне на искането към съда са изминали 5 месеца. Това обаче не променя факта, че въззивният съд има задължението служебно да установи фактите и обстоятелствата от значение за спора. Не подлежи на съмнение, че в конкретния случай евентуалното влияние на приети медикаменти върху резултата от теста за концентрация на алкохол в кръвта, следва да бъде надлежно установено. Нито в хода на административното - наказателното производство, нито в хода на провелоето се в последствие съдебно производство са обсъдени така наведените от жалбоподателя възражения.

В този смисъл, като не е изпълнил задължението си да обсъди наведените с жалбата доводи и да установи безспорно релевантните за случая факти, съдът е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, довело до постановяването на неправилен съдебен акт. Допуснатите от СРС процесуални нарушения са съществени, тъй като представляват неизпълнение на служебното задължение на съда да проведе съдебно следствие по начин, който осигурява обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Това налага отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, при което да се съберат доказателства за посочените по-горе обстоятелства.

Така мотивиран, Административен съд София- град, X – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от № 4906/30.10.2023 г. по нахд. № 5301/2023 год., НК, 8- ми състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-002605/23.02.2023 г., издадено от Началник сектор ОПП на СДВР, с което на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал.3, т. 1 от ЗДвП са му наложени наказания: "глоба" в размер на 500 лева и „лишаване от правоуправление“ за срок от шест месеца.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.